

SOCIETAT

Armenter: "L'aigua serà més cara amb la municipalització del servei"

El director general d'Aigües de Terrassa diu que "tenim el projecte per oferir aigua amb millor gust"

per Redacció - 28/07/2017

A Josep Lluís Armenter i Ferrando li ha tocat ser el director general de Mina, Aigües de Terrassa en el que segurament és un dels moments més complicats de la seva llarga història. I quan tot apunta que, un cop acabada la concessió, el servei es municipalitzarà. Josep Lluís Armenter aborda una a una totes les polèmiques.

Com està ara mateix el procés de municipalització de l'aigua a Terrassa segons Mina?

Hi ha una voluntat política clara de municipalitzar el servei i això ha condicionat tot el procés, com hem vist clar al llarg de tots aquests mesos. Per acabar, una comissió formada per representants polítics amb una majoria a favor de la gestió directa, amb la Federació d'Associació de Veïns, que té la representativitat que té i que forma part de la taula de l'aigua, i amb l'absència de representació del sector econòmic i empresarial, ha decidit que el model de gestió directa és el més eficient i sostenible. Aquesta és la realitat.

Com preveu que acabarà tot? Via judicial i amb una solució d'aquí 20 anys?

Mina va fer una proposta per al futur de la gestió de l'abastament madurada i pensant en la ciutat. Malauradament no hem sabut explicar-la, o simplement no se'ns ha volgut escoltar. Se'ns ha acusat de pretendre una adjudicació a dit, però cal explicar que la situació a Terrassa és força complexa i no té res a veure amb una concessió més convencional que té un inici i un final clarament definits. La història de Mina es remunta a un segle abans del contracte que es va signar el 1941 i que va finalitzar el desembre passat. En aquests 100 anys Mina va prestar un servei a través d'unes infraestructures i uns recursos propis, que van continuar al servei de Terrassa després de 1941 i encara ho fan actualment, però mai han estat adquirides per l'Ajuntament. Si el que ara es pretén és que retornin a la ciutat per via d'un requeriment, sense cap contraprestació, és lògic que Mina faci per defensar legítimament el que li pertany. Això és el que Mina pretenia evitar, pacíficament i sense cap cost per a la ciutat ni per als ciutadans. Esperar la sentència d'un jutge durant anys pensem que no és bo per cap de les parts implicades i suposa un risc molt alt per a totes.

Jospe Lluís Armenter i Ferrando | CRISTOBAL CASTRO

© CRISTOBAL CASTRO

© CRISTOBAL CASTRO

Què creu que ha passat per a que a l'Ajuntament hi hagi una majoria favorable a la municipalització?

Respon a un moviment polític i ideològic. L'aigua mai ha estat un problema a Terrassa. Els ciutadans, com ho demostren les enquestes, tenen altres preocupacions com ara la seva economia, l'ocupació, la neteja viària o el transport.

I quins arguments oferiria a la ciutadania per a que cregués en Mina i el seu projecte? Està convençut que empitjorarà el servei si l'Ajuntament es fa càrrec del servei?

El ciutadà ha de tenir clar que la municipalització de la gestió provocarà més tard o més d'hora un increment del rebut de l'aigua per, en el millor dels casos, acabar gaudint d'un servei de la mateixa qualitat. Hem analitzat un per un tots els casos en que la municipalització, suposadament abaratia el cost del servei. No hem trobat cap cas d'èxit.

Cap cas? Cap ciutat que ha municipalitzat el servei ha tingut una millora?

Només li diré que a París en sis anys d'ençà que es va municipalitzar el servei (per cert, només del centre de la ciutat), el rebut de l'aigua ha pujat un 17%.

Hi ha exemples més propers?

Tenim exemples molt més propers amb resultats semblants: Figaró-Montmany, amb increments per sobre del 50%, Arenys de Munt, on la tarifa ha augmentat un 53% en la part de la quota fixa i un 33% en el preu del consum domèstic,... Una forma fàcil de baixar la tarifa del servei és reduint el nivell d'inversió, com es va fer a París, de forma que el primer any l'Ajuntament va poder complir, encara que només a mitges, amb el seu compromís. Això Terrassa no s'ho pot permetre.

Què pensa que la ciutadania hauria de valorar per posicionar-se sobre què és el millor?

El debat sobre la gestió de l'aigua ha de girar entorn a la qualitat i l'excel·lència en la prestació del servei, és a dir, eficàcia i eficiència. I els ciutadans de Terrassa han de valorar si reben un servei de qualitat i excel·lent a un preu competitiu, perquè l'aigua a Terrassa no és cara, ja que tenim la quarta tarifa més barata d'entre les grans ciutats de Catalunya.

L'alcalde Jordi Ballart i la majoria dels regidors s'han manifestat a favor de la municipalització i Mina en molts casos afirma que les seves paraules són pura demagògia. Per què?

No es pot argumentar que es vol remunicipalitzar el servei per una qüestió de transparència i control públic. El servei sempre ha estat de competència municipal i per tant el regulador és l'Ajuntament i com a tal té el màxim control públic sobre el servei, i és qui decideix els preus i les inversions a realitzar. Ara, aquí no es busca el control públic, sinó el polític i l'ideològic, que no és el mateix. Dit això, que quedi clar que Mina accepta la decisió política; amb el que no està d'acord és que si l'Ajuntament vol municipalitzar el servei, ho ha de fer seguint el procediment legalment establert.

No fa massa, Alfredo Vega, home fort del PSC i número 2 de l'Ajuntament, deixava entreveure que amb una gestió pública l'aigua tindria més bon gust? És possible?

Per millorar el gust de l'aigua cal incorporar una etapa de tractament en la planta d'Abrera, essencialment per eliminar les sals dissoltes de l'aigua del riu Llobregat. L'any 2010 Mina ja va presentar un estudi a l'Ajuntament de com fer-ho possible. En aquell moment, per diverses circumstàncies, es va aparcar la idea. El que li he de dir és que a Mina no vam abandonar els estudis i les proves reals en planta pilot, i avui dia ja disposem d'un

projecte complet de com implementar aquesta millora i complir amb les exigències, des del punt de vista del gust, dels nostres usuaris.

De les desenes de milions que afirma Mina que ha de rebre en cas de municipalització l'Ajuntament ho rebaixa a dos o a poca cosa més. Qui té raó? La diferència és abismal? Com pot ser que es compti tant diferent?

La nostra valoració és de l'ordre de 60 milions d'euros. Segurament la diferència té a veure amb la interpretació que fan les dues parts sobre les infraestructures a revertir. Mina ha aportat instal·lacions, xarxa, un laboratori i més elements al servei de Terrassa. Si Mina no continua prestant el servei és totalment lògic que demani una indemnització en base a unes valoracions pericials si l'Ajuntament en vol seguir gaudint d'aquestes infraestructures. Una altra cosa és que acordéssim aportar les dues parts els seus recursos i els seus actius al servei comú de la ciutat. Hi ha suficients variables que entren en joc, com ara el termini contractual, el percentatge de participació de cada entitat, com per definir un model de gestió futur adequat a l'entorn i repeteixo, totalment neutre per les arques municipals i, en conseqüència, per al ciutadà.

També explicava Alfredo Vega que Mina ja no és una empresa terrassenca, que és AGBAR i, per tant, francesa. S'ha perdut gairebé tot el tarannà local?

El 60% dels accionistes de Mina són de Terrassa. Set consellers de Mina, inclòs el President del Consell d'Administració, d'un total de nou, són terrassencs. Més del 50% dels proveïdors de Mina també són de Terrassa i de la seva comarca. Gairebé la totalitat de la plantilla de treballadors i treballadores és de Terrassa. Què més ha de fer Mina per demostrar el seu vincle amb Terrassa?